

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 569/2026
25.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 2. у вези става 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Аврамовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 443/25 од 23.10.2025. године и Вишег суда у Суботици Кж1 92/25 од 09.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 25.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Аврамовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 443/25 од 23.10.2025. године и Вишег суда у Суботици Кж1 92/25 од 09.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 443/25 од 23.10.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 2. у вези става 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљени у року проверавања од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 90 дана од правноснажности пресуде, а ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 92/25 од 09.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног ББ, а пресуда Основног суда у Суботици К 443/25 од 23.10.2025. године потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде другостепеног суда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Аврамовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП и повреде закона из члана 441, став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијану пресуду другостепеног суда и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање или исту преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, с тим да из садржаја захтева произилази да исти подноси и против правноснажне пресуде првостепеног суда.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП), учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и образложење у чему се конкретна повреда закона састоји.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Аврамовић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, у смислу цитиране одредбе члана 485 став 4. ЗКП.

Међутим, бранилац окривљеног АА у захтеву не образлаже у чему се повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП и повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП конкретно састоје, па захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже навођење конкретног разлога за подношење захтева за заштиту законитости и његово образложење.

Са друге стране, битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у захтеву образлаже изношењем сопствене оцене исказа сведока ВВ, који је према његовом мишљењу недоследан и неистинит, као и писмених доказа које је сведок сачинила у поступку пореске контроле и других доказа достављених у прилогу оптужног акта, за које сматра да су сачињени супротно Правилнику о начину и роковима вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем од 2020. године и мишљењу Министарства финансија број 011-00-465/2016-16 од 09.05.2016. године. Повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац образлаже наводима да суд током доказног поступка није извео

ни један доказ на околност постојања битних обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, те наводима да је, у конкретном случају, реч о роби која је евидентирана у пословним књигама привредног друштва у питању, коју прати прописана документација о пореклу и плаћеном порезу, коју је окривљени складиштио у просторији коју је истог дана када му је инспектор наложио пријавио Пореској управи, из којих, према његовом мишљењу, произилази да на страни окривљеног није постојао умишљај за предузимање радње извршења кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 2. у вези става 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Из изнетих навода, према налажењу Врховног суда, произилази да бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости само формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, обзиром да изнетим наводима суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која као ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП због које такође подноси захтев, не представљају законске разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу одредбе члана 485 став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Аврамовића, одбацио и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 485. став 4. ЗКП и члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић